

Informacja
o decyzji w sprawie odmowy zatwierdzenia zmiany taryfy dla energii elektrycznej
Łódzkiego Zakładu Energetycznego Spółka Akcyjna
z siedzibą w Łodzi

W dniu 17 października 2001 r. wpłynął wniosek Łódzkiego Zakładu Energetycznego S. A. z siedzibą w Łodzi, zwanego dalej „Przedsiębiorstwem”, o zatwierdzenie zmiany taryfy dla energii elektrycznej. Taryfa dla energii elektrycznej została ustalona przez Przedsiębiorstwo oraz zatwierdzona decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr DTA-821/2691-C/2/2001/BS z dnia 15 czerwca 2001 r., która stała się decyzją ostateczną.

Po rozpatrzeniu przedmiotowego wniosku z 17 października 2001 r., decyzją nr DTA-821/2691-C/3/2001/JS z dnia 29 października 2001 r. Prezes URE odmówił zatwierdzenia zmiany taryfy dla energii elektrycznej wnioskowanej przez Przedsiębiorstwo z następującym uzasadnieniem.

„Kodeks postępowania administracyjnego w sposób wyczerpujący reguluje przypadki, kiedy może nastąpić wzruszenie decyzji ostatecznej. We wniosku o zatwierdzenie zmiany taryfy Przedsiębiorstwo nie wskazało na przesłanki uzasadniające zastosowanie trybu określonego w art. 145 Kpa (wznowienie postępowania administracyjnego) bądź w art. 156 Kpa (stwierdzenie nieważności decyzji). W związku z powyższym, wniosek strony został rozpatrzony na podstawie art. 155 Kpa, który stanowi, że decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

Zaproponowana przez Przedsiębiorstwo zmiana polega na utworzeniu dwóch nowych grup taryfowych o symbolach O11 i O12, obejmujących odbiorców pobierających energię elektryczną dla potrzeb oświetlenia ulic, placów i dróg.

Rozpatrując przedmiotowy wniosek należy przede wszystkim zwrócić uwagę na przepis § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2001 r. Nr 1, poz. 7), zgodnie z którym taryfę ustala się na okres 12 miesięcy kalendarzowych, który rozpoczyna się 1 lipca każdego roku.

Procedura zatwierdzania III taryf przedsiębiorstw sieciowych energetyki zawodowej, tj. 33 spółek dystrybucyjnych oraz PSE S.A. została podjęta w Urzędzie Regulacji Energetyki z odpowiednim wyprzedzeniem.

I tak w dniu 30 marca 2001 r. opublikowany został przeze mnie dokument pt. *„Taryfy Spółek Dystrybucyjnych; Propozycje wstępne na okres 2001/2002”*, w którym przedstawiono wstępne oczekiwania odnośnie trzecich taryf dla energii elektrycznej spółek dystrybucyjnych.

W powyższym opracowaniu wyraźnie zastrzegłem zakres ewentualnych korekt przyszłych taryf, stwierdzając, że: *„(...) istotnemu ograniczeniu podlegać będzie możliwość korygowania taryf dla energii elektrycznej w okresie ich obowiązywania. Zarówno w roku taryfowym 2001/2002 jak i w latach następnych będę ograniczał możliwość zmian taryf wyłącznie do przypadków wyjątkowych, losowych bądź też takich, których istotnie nie można było przewidzieć, a skutkowałyby one znacząco na sytuację finansową przedsiębiorstwa.”*

Dokument, o którym mowa powyżej został rozesłany do wszystkich spółek dystrybucyjnych przy moim piśmie znak: DTA-610/1242/2001/JB z dnia 30 marca 2001 r., a dodatkowo został zamieszczony na stronie internetowej URE.

Powyższe działania miały na celu umożliwienie dyskusji nad proponowanymi rozwiązaniami oraz zgłoszenie uwag przez spółki dystrybucyjne. Przesłane do URE uwagi oraz sugestie zostały omówione w kolejnym opracowaniu z dnia 18 maja 2001 r. pt. *„Taryfy Spółek Dystrybucyjnych w okresie 2001/2002”*. Opracowanie to stanowiło następny etap procesu przygotowawczego do zatwierdzania taryf dla energii elektrycznej i było wstępem do dalszych dyskusji, które były prowadzone bezpośrednio z przedstawicielami spółek dystrybucyjnych na etapie postępowań administracyjnych w sprawie zatwierdzania taryf. W opracowaniu tym po raz wtóry przestrzegalem, że: *„(...) zgodnie ze stwierdzeniem zawartym w piśmie z dnia 30 marca 2001 r. znak: DTA-610/1242/2001/JB, możliwość korygowania taryf dla energii elektrycznej w okresie ich obowiązywania podlegać będzie istotnemu ograniczeniu. Zarówno w roku taryfowym 2001/2002 jak i w latach następnych będę ograniczał możliwość zmian taryf w zakresie działalności sieciowej wyłącznie do przypadków wyjątkowych, losowych bądź też takich, których istotnie nie można było przewidzieć, a skutkowałyby one znacząco na sytuację finansową przedsiębiorstwa”*.

Podobnie jak w pierwszym przypadku opracowanie z dnia 18 maja 2001 r. zostało przesłane do Prezesów Zarządów Spółek Dystrybucyjnych przy piśmie znak: DTA-610/1937/2001/JB i zamieszczone na stronie internetowej URE.

Należy dodać, że działalność regulacyjną Prezesa URE należy rozpatrywać w dwóch wymiarach: (i) regulacji poziomu cen oraz (ii) regulacji struktury cen. Pierwszy wymiar regulacji dotyczy rozłożenia korzyści i ryzyka pomiędzy odbiorców a regulowane przedsiębiorstwo, podczas gdy drugi – rozłożenia (redystrybucji) kosztów pomiędzy określone grupy odbiorców. O ile w pierwszym wymiarze kompetencje Prezesa URE wynikają z postanowień art. 23, 45, 46, 47 ustawy – Prawo energetyczne, o tyle w wymiarze drugim, kształtującym strukturę taryfy, w tym m.in. podział na grupy odbiorców, alokację kosztów itp. **kompetencje te w praktyce zostały przekazane samym przedsiębiorstwom energetycznym.**

Mając na względzie powyższe Przedsiębiorstwo powinno szczególnie starannie przygotować taryfę, tym bardziej, że nie jest to pierwsza, a trzecia już z kolei taryfa Przedsiębiorstwa, jak również z odpowiednim wyprzedzeniem dokonać wszelkich niezbędnych analiz, aby przewidzieć skutki zastosowania taryfy przed jej zatwierdzeniem, a nie za ledwie trzy miesiące po wprowadzeniu taryfy w życie. Nowelizacja ustawy Prawo energetyczne, na którą Przedsiębiorstwo powołuje się w piśmie zawierającym wniosek o zmianę taryfy, została wprowadzona w dniu 14 czerwca 2000 r. Tak więc Przedsiębiorstwo na rok przed wydaniem decyzji zatwierdzającej aktualną taryfę posiadało wiedzę, jakie koszty związane z zapewnieniem oświetlenia ulic, placów i dróg ma obowiązek finansować gmina.

Należy także zauważyć, że propozycja cen energii elektrycznej w proponowanych nowych grupach O11 i O12 (grupach oświetleniowych) jest sprzeczna z logiką ukształtowania tych grup. Przedstawione do zatwierdzenia ceny energii elektrycznej w ww. grupach są identyczne jak w grupach C11 i C12b. Zważywszy na odmienną charakterystykę poboru energii i mocy przez odbiorniki oświetleniowe w porównaniu z odbiorcami grup C11 i C12b należy przypuszczać, że przyjęta metodologia kalkulacji nie jest oparta o rzetelną analizę kształtowania się tych cen w oparciu o koszty krańcowe. Biorąc pod uwagę, że taryfa jako zbiór cen i stawek opłat powinna posiadać wyraźny charakter informacyjny i stymulujący efektywne zachowania odbiorców, powyższe powinno skłonić Przedsiębiorstwo do głębszego przeanalizowania zagadnienia.

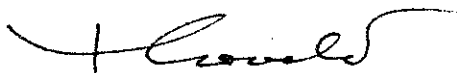
Decyzja podejmowana w trybie art. 155 Kpa ma charakter decyzji uznaniowej i podjęciu takiej decyzji musi towarzyszyć przekonanie, iż za jej wydaniem przemawia słuszny interes strony lub słuszny interes społeczny.

Wniosek Przedsiębiorstwa o korektę taryfy nie jest spowodowany wystąpieniem przypadków losowych, wyjątkowych lub takich, których nie można było przewidzieć na etapie zatwierdzania taryfy.

Biorąc pod uwagę powyższe w niniejszej sprawie uznałem, że nie zostały spełnione przesłanki przemawiające za zatwierdzeniem zmiany taryfy.”

Przedmiotowa decyzja została przekazana stronie.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

Tomasz Kowalak
p.o. Dyrektor Departamentu Taryf

Warszawa, dnia 31 października 2001 r.